

[Antonsen.]

get at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af tre kommissioner vedrørende forurening.

Angående begrundelsen for forslaget skal jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager det.

Jeg anbefaler forslaget til tingets velvilige behandling.

Første næstformand (From): Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) Spørgsmål til ministrene.

2) Første behandling af:

Forslag til lov om statens bygge- og boligfond.

3) Første behandling af:

Forslag til lov om midlertidigt tillæg m. v. til folke-, invalide- og enkepensionister samt om midlertidig forhøjelse af grænsen for hjælp til underhold.

4) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning.

5) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om amtsskatteråd og amtskatteinspektorer.

6) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til gengivelser af udsendelser i Danmarks radio [af Hastrup m. fl.].

Mødet hævet kl. 17³.

55. møde.

Onsdag den 19. april kl. 13.

Første næstformand (From): I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1966-31. marts 1967.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af statsbane-loven.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov om „Ungdommens uddannelsesfond“s forvaltning og virksomhed har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1966-31. marts 1967.

Forslaget adskiller sig i såvel indhold som form fra tillægsbevillingslovforslagene i de senere finansår. Jeg skal indledningsvis gøre nogle bemærkninger herom.

Som bekendt indførte vi fra og med finansloven for 1966-67 det såkaldte rammebevillingssystem, foreløbig for finanslovsparagrafferne 8 til 23. Hovedhensigten hermed er dels at smidiggøre bevillingssystemet for de administrerende myndigheder ved at give dem en friere dispositionsadgang inden for de givne driftsudgiftsbevillinger og dels at lette bevillingsmyndighederne i deres arbejde med detailkontiene, således at indsatsen i budgetbehandlingen kan koncentreret om de større finansielle og økonomiske spørgsmål.

[Finansministeren.]

Rammebevillingssystemet har finanslovs- teknisk givet sig udslag i en væsentlig reduktion i antallet af finanslovbevillinger, idet specifikationer og forklaringer i anmærkninger samtidig er udbyggede.

Begrænsningen i antal finanslovbevillinger indebærer naturligt samtidig en begrænsning af det antal bevillinger, der kan søges reguleret på forslag til tillægsbevillingslov.

Herved er der skabt forudsætning for, at tillægsbevillingslovforslaget — som besluttet ved indførelsen af rammebevillingssystemet — kan udarbejdes med henblik på det, man ved tidligere drøftelser har kaldt en „fuldstændig tillægsbevillingslov“, uden at overblikket hæmmes af en for detaljeret specifikation. At tillægsbevillingsloven søges gjort „fuldstændig“ vil sige, at vi stræber efter at medtage alle reguleringer, som er nødvendige for at tilvejebringe overensstemmelse mellem på den ene side finanslovtal og tillægsbevillingslovtal og på den anden side de endelige regnskabstal for finansåret.

I overensstemmelse hermed er der i det foreliggende tillægsbevillingslovforslag medtaget alle de på tidspunktet for udarbejdelsen kendte reguleringer af finanslovens tal, hvad enten der er tale om egentlige ændringer af indhold eller omfang af bevillinger eller om reguleringer som følge af stedfundne ændringer i lønninger og priser. Specielt vil jeg nævne, at der i forslaget også er medtaget nedsættelse af udgiftsbevillinger givet til bestemte formål, i det omfang bevillingerne ikke forventes forbrugt i 1966-67, men forudsættes genbevillet i et senere finansår. Omvendt er medtaget genbevillinger af tidligere finansårs bevillinger, der først er kommet til udbetaling i 1966-67.

På §§ 2 og 5 til 25 er i en særlig kolonne, betegnet PL, i forslagens tekst udskilt den del af det samlede påregnede forbrug på den enkelte driftsudgiftsbevilling, der kan henføres til de stedfundne pris- og lønændringer. Dette er gennemført for samtlige driftsudgiftsbevillinger, selv om forbruget kan afholdes inden for den oprindelige finanslovbevilling, det vil sige også for konti, hvor tillægsbevillingsforslaget er 0 kr. eller negativt.

For tilskudsbevillinger er kun medtaget

regulering for løn- og prisændringer, hvor sådan regulering er forudsat ved bevillingen af tilskuddene.

I anmærkningerne til driftsudgiftsbevillingerne er foretaget en opdeling af PL-tallene på den del, der vedrører regulering af de egentlige lønkonti, tjenestemandslønninger, medhjælpslønninger og honorarer, den del, der vedrører lønregulering i øvrigt, og den del, der kan henføres til prisregulering. Herudover er der i anmærkningerne alene krævet specifikation af tillægsbevillingslovforslaget på standardkonti, i det omfang det er nødvendigt for at forklare nettobevægelsen i den samlede bevilling.

Endelig er det i anmærkningerne tilstræbt at udvise de stedfundne bevægelser i personaletal i forhold til personaleoversigterne i anmærkningerne til finanslovforslaget for 1966-67.

Ligesom ved finanslovforslaget for 1967-68 er der i indledningen til anmærkninger optaget tværgående oversigter over bevægelserne i driftsudgifter, tilskud og indtægter og en oversigt over statskassens ind- og udbetalinger samt statens kasseoverskud. Tillige er optaget finansministeriets cirkulære af 18. maj 1966 om regler for tillægsbevilling i finansåret 1966-67 og cirkulære af 19. december 1966, hvorved de enkelte ministeriers og styrelserns bidrag til tillægsbevillingslovforslaget er indkaldt.

I forståelse med finansudvalget er det som i de senere år besluttet, at der ikke vil blive adgang til at stille ændringsforslag til tillægsbevillingslovforslaget. Dette medfører, at der kun i begrænset omfang har været mulighed for korrektion af forslagens tal, efter at ministerier og styrelser har færdigarbejdet deres bidrag senest den 20. februar 1967. Da det på en række områder vil være vanskeligt at skønne helt nøjagtigt over det endelige regnskabsmæssige forløb så længe før regnskabsårets slutning — dette gælder f. eks. typisk for udgifter til anlægsarbejder — vil det anførte forhold kunne virke imod den tilstræbte fuldstændighed af tillægsbevillingsloven. Jeg vil dog være tilbøjelig til at mene, at den usikkerhed, forslagens tal herved måtte blive behæftet med, sammenlagt snarest vil gå i retning af noget større udgifter end det endelige regnskabstal. Der må antages i de enkelte styrelser at være udvist en vis tilbagehol-

[Finansministeren.]

denhed ved forslag om nedsættelse af finanslovens bevillinger, hvor der har været tvivl om størrelsen af et eventuelt mindreforbrug.

Det er således muligt, at det endelige regnskabsmæssige kasseoverskud i finansåret 1966-67 vil blive noget større end de 792,9 mill. kr., tillægsbevillingsforslaget indebærer. Jeg henviser herom til oversigten pag. 21 i anmærkningerne til tillægsbevillingslovforslaget.

Dette resultat må karakteriseres som tilfredsstillende, ikke mindst på baggrund af, at de stedfundne løn- og prisstigninger har medført en merudgift på ca. 165 mill. kr. ud over den ved finanslovens vedtagelse skønnede virkning. Denne merudgift er i et vist omfang modsvaret af, at statens indtægter er steget som følge af prisudviklingen, men hovedparten må tilskrives, at der gennem hele året er ført en stram udgiftspolitik, hvorved der er tilvejebragt den fornødne reale besparelse på budgettet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende anmærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn):

Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i statsbaneloven*, først og fremmest med henblik på en forhøjelse af statsbanernes takster.

Forhøjelsen er i sig selv motiveret med de allerede indtrådte og de forventede stigninger i statsbanernes udgifter, idet den sidst foretagne takstforhøjelse fra 1. maj 1965 kun for en mindre del har modsvaret de stigninger i lønudgifterne, som trods personale reduktioner og rationaliseringsforanstaltninger er indtrådt siden efteråret 1964, som egentlig dannede basis for den nævnte takstforhøjelse. Jeg skal i øvrigt tillade mig at henvise til den nærmere redegørelse for disse udgiftsbevægelser i bemærkningerne til lovforslaget.

Til de enkelte i lovforslaget forudsete forhøjelser skal jeg fremkomme med følgende supplerende bemærkninger:

Billetpriserne er forudset opbygget på den måde, at de ønskede maksimale kilometerpriser, 20 øre i 2. klasse og 30 øre i

1. klasse, kun udnyttes for de allerkorteste befordringsafstande, medens de reduceres jævnt glidende, indtil de ved befordringsafstande på 50 km og derover kun udgør 18 henholdsvis 27 øre pr. km mod de i dag regnede kilometerpriser på 16 henholdsvis 24 øre. De billige 3 dages dobbeltbilletter, hvis priser hidtil har været 35 pct. større end enkeltbilletterpriserne for tilsvarende afstande på 50 km og derover, vil fremtidig komme til at svare til enkeltbilletpris med tillæg af 40 pct., medens månedsdobbeltbilletterpriserne for afstande på 50 km og derover som hidtil skal koste 60 pct. mere end enkeltbilletterpriserne for de tilsvarende afstande. 3 dages dobbeltbilletter for afstande under 50 km skal som hidtil principielt koste enkeltbilletpris med tillæg af 60 pct. med gradvis nedtrapning til forholdet 1 til 1,4 ved 50 km. Resultatet af disse ændringer kan kort udtrykkes på den måde, at billetpriser for korte afstande får de forholdsvis største forhøjelser, og 3 dages dobbeltbilletterne forhøjes forholdsvis lidt mere end månedsdobbeltbilletterne.

Priserne for abonnementskort forhøjes ret regelmæssigt med ca. 20 pct. for at opnå et noget mere rimeligt forhold til billetpriserne, når de rejsemuligheder, kortene giver adgang til, tages i betragtning. Det må dog fremhæves, at man for nærværende har givet afkald på at forfølge disse kommercielle synspunkter fuldt ud. Havde man gjort det, ville endnu større forhøjelser for disse rejsehjemmeler være blevet resultatet. Særlig kort til bestemte strækninger for unge mennesker byder så billige befordringsmuligheder, at der med rette kan tales om en social belastning, for hvilken det ikke ville være ubegrundet at yde banerne et særligt tilskud.

Takstforhøjelserne for godsbefordring er søgt lagt på de befordringer, hvis rentabilitet må anses for tvivlsom, set på baggrund af det personaleforbrug, de giver anledning til, men i øvrigt er der også taget passende hensyn til de sandsynlige muligheder for at opnå den ønskede gevinst, således som forholdene på det almindelige transportmarked udvikler sig.

For motorkøretøjer på færgeoverfarterne foretages en forhøjelse, der tilsigter en samlet forøgelse af det hidtidige provenu på ca. 10 pct. Forhøjelsen agtes lagt på de områr-